

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Osijeku
Osijek, Zagrebačka 2

Poslovni broj: P-134/2025-57

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Osijeku, po sutkinji Marini Ljubičić Knežević, u pravnoj stvari tužitelja JUPITER Hegemona j.d.o.o., OIB: 83438824629, Zagreb, Šenoina ulica 3, protiv tuženika Privredna banka Zagreb d.d., OIB: 02535697732, Zagreb, Radnička cesta 50, kojeg zastupa Maja Čuljak, OIB: 40083743529, odvjetnica u Zagrebu, Pavla Hatza 21, radi utvrđenja ništetnosti i isplate (vps 5.237,17 EUR), nakon glavne i javne rasprave zaključene 15. rujna 2026. u nazočnosti tužitelja i punomoćnika tuženika, na ročištu za objavu sudske odluke održanom 7. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se ništetnim Ugovor o kreditu broj 9012284452 od 15. veljače 2007. sklopljen između Privredna banka Zagreb d.d., OIB: 02535697732, Zagreb, Radnička cesta 50, kao banke i Pavice Valter, OIB: 29098667540, Našice, Braće Radića 127, kao korisnika kredita.

II. Nalaže se tuženiku Privredna banka Zagreb d.d., OIB: 02535697732, Zagreb, Radnička cesta 50, isplatiti tužitelju JUPITER Hegemona j.d.o.o., OIB: 83438824629, Zagreb, Šenoina ulica 3, ukupan iznos od 5.237,17 EUR (pettisućadvjestotridesetsedameura i sedamnaestcenti) sa zakonskom zateznom kamatom koja teče na svaki pojedini iznos od dospijeća pa do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. pa do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena te od 1. siječnja 2024. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem

referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koje teku na iznos od:

- 1,82 EUR od 1. ožujka 2007. do isplate,
- 15,41 EUR od 1. travnja 2007. do isplate,
- 15,22 EUR od 1. svibnja 2007. do isplate,
- 15,05 EUR od 1. lipnja 2007. do isplate,
- 15,00 EUR od 1. srpnja 2007. do isplate,
- 15,00 EUR od 1. kolovoza 2007. do isplate,
- 16,37 EUR od 1. rujna 2007. do isplate,
- 16,08 EUR od 1. listopada 2007. do isplate,
- 16,06 EUR od 1. studeni 2007. do isplate,
- 16,29 EUR od 1. prosinca 2007. do isplate,
- 16,17 EUR od 1. siječnja 2008. do isplate,
- 16,45 EUR od 1. veljače 2008. do isplate,
- 24,71 EUR od 1. ožujka 2008. do isplate,
- 17,98 EUR od 1. travnja 2008. do isplate,
- 17,48 EUR od 1. svibnja 2008. do isplate,
- 17,36 EUR od 1. lipnja 2008. do isplate,
- 17,53 EUR od 1. srpnja 2008. do isplate,
- 17,20 EUR od 1. kolovoza 2008. do isplate,
- 17,22 EUR od 1. rujna 2008. do isplate,
- 17,41 EUR od 1. listopada 2008. do isplate,
- 19,03 EUR od 1. studenog 2008. do isplate,
- 17,94 EUR od 1. prosinca 2008. do isplate,
- 19,10 EUR od 1. siječnja 2009. do isplate,
- 19,35 EUR od 1. veljače 2009. do isplate,
- 26,58 EUR od 1. ožujka 2009. do isplate,
- 19,18 EUR od 1. travnja 2009. do isplate,
- 19,22 EUR od 1. svibnja 2009. do isplate,
- 18,90 EUR od 1. lipnja 2009. do isplate,
- 18,63 EUR od 1. srpnja 2009. do isplate,
- 18,69 EUR od 1. kolovoza 2009. do isplate,
- 18,84 EUR od 1. rujna 2009. do isplate,
- 18,83 EUR od 1. listopada 2009. do isplate,
- 18,68 EUR od 1. studenog 2009. do isplate,
- 18,96 EUR od 1. prosinca 2009. do isplate,
- 19,16 EUR od 1. siječnja 2010. do isplate,
- 19,42 EUR od 1. veljače 2010. do isplate,
- 26,38 EUR od 1. ožujka 2010. do isplate,
- 19,76 EUR od 1. travnja 2010. do isplate,
- 19,67 EUR od 1. svibnja 2010. do isplate,
- 19,86 EUR od 1. lipnja 2010. do isplate,
- 21,14 EUR od 1. srpnja 2010. do isplate,
- 20,87 EUR od 1. kolovoza 2010. do isplate,
- 21,61 EUR od 1. rujna 2010. do isplate,
- 21,37 EUR od 1. listopada 2010. do isplate,
- 20,87 EUR od 1. studenog 2010. do isplate,

- 21,32 EUR od 1. prosinca 2010. do isplate,
- 22,51 EUR od 1. siječnja 2011. do isplate,
- 21,77 EUR od 1. veljače 2011. do isplate,
- 29,23 EUR od 1. ožujka 2011. do isplate,
- 21,66 EUR od 1. travnja 2011. do isplate,
- 21,72 EUR od 1. svibnja 2011. do isplate,
- 22,92 EUR od 1. lipnja 2011. do isplate,
- 23,03 EUR od 1. srpnja 2011. do isplate,
- 24,37 EUR od 1. kolovoza 2011. do isplate,
- 23,33 EUR od 1. rujna 2011. do isplate,
- 22,62 EUR od 1. listopada 2011. do isplate,
- 22,53 EUR od 1. studenog 2011. do isplate,
- 22,47 EUR od 1. prosinca 2011. do isplate,
- 22,78 EUR od 1. siječnja 2012. do isplate,
- 4,89 EUR od 1. veljače 2012. do isplate,
- 18,22 EUR od 1. veljače 2012. do isplate,
- 30,45 EUR od 1. ožujka 2012. do isplate,
- 22,91 EUR od 1. travnja 2012. do isplate,
- 18,18 EUR od 1. svibnja 2012. do isplate,
- 4,83 EUR od 3. svibnja 2012. do isplate,
- 23,12 EUR od 1. lipnja 2012. do isplate,
- 22,54 EUR od 1. srpnja 2012. do isplate,
- 0,43 EUR od 2. srpnja 2012. do isplate,
- 23,02 EUR od 1. kolovoza 2012. do isplate,
- 22,92 EUR od 1. rujna 2012. do isplate,
- 22,69 EUR od 1. listopada 2012. do isplate,
- 22,94 EUR od 1. studenog 2012. do isplate,
- 23,07 EUR od 1. prosinca 2012. do isplate,
- 23,03 EUR od 1. siječnja 2013. do isplate,
- 22,50 EUR od 1. veljače 2013. do isplate,
- 26,38 EUR od 5. ožujka 2013. do isplate,
- 3,73 EUR od 12. ožujka 2013. do isplate,
- 19,24 EUR od 4. travnja 2013. do isplate,
- 19,24 EUR od 3. svibnja 2013. do isplate,
- 19,24 EUR od 5. lipnja 2013. do isplate,
- 4,75 EUR od 20. rujna 2016. do isplate,
- 3.692,73 EUR od 16. srpnja 2024. do isplate, sve u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju parnični trošak u iznosu od 629,01 EUR (šestdvadesetdeveteura i jedacent) sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 7. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

IV. Zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška u iznosu od 333,73 EUR (tristotridesettrieura i sedamdesettricenta), odbija se kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka u bitnom navodi kako su Privredna banka Zagreb d.d. i Valter Pavica 15. veljače 2007. sklopili Ugovor o kreditu br. 9012284452 u iznosu od 40.000,00 CHF te kako su tužitelj i Valter Pavica sklopili Ugovor o cesiji broj PBZ 005 od 19. kolovoza 2024., kojim Valter Pavica ustupa ovdje tužitelju 1/10 novčane tražbine sa osnove restitucije na temelju ništetnosti – radi stjecanja bez pravnog osnova plaćanje po Ugovoru o kreditu br. 9012284452 od 15. veljače 2007., odnosno njegovih odredbi koje ima prema ovdje tuženiku. Dalje tužitelj navodi kako iz sadržaja čl. 1. predmetnog Ugovora o kreditu proizlazi kako glavnica za isplatu iznosi 40.000,00 CHF po srednjem tečaju tuženika, dok iz sadržaja toč. 7.2. proizlazi kako je korisnik kredita dužan vratiti glavicu te platiti kamate (naknadu) po srednjem tečaju tuženika, a iz predmetnog Ugovora o kreditu nije razvidno kako se određuje srednji tečaj tuženika, što je suprotno čl. 269. st. 2. i čl. 272. st. 1. Zakona o obveznim odnosima pa je činidba neodređena i neodrediva, radi čega je Ugovor ništetan po čl. 270. Zakona o obveznim odnosima. Također, iz sadržaja toč. 4.1. Ugovora proizlazi kako je ugovorena promjenjivost kamatne stope, a iz sadržaja Ugovora nije razvidan promjenjivi parametar, struktura kamatne stope, način usklađivanja s ugovorenim promjenjivim parametrom, trenutak kada se vrši usklađivanje, vrijednost promjenjivog parametra koja se uzima prilikom usklađivanja te referentna razdoblja na koja će se usklađivanja odnositi pa, s obzirom na činjenicu kako nije određen način određenja promjenjive kamatne stope, što je suprotno čl. 269. st. 2. i čl. 272. st. 1. Zakona o obveznim odnosima, činidba je neodređena i neodrediva te je predmetni Ugovor ništetan po čl. 270. i čl. 322. Zakona o obveznim odnosima. Tužitelj dalje navodi kako promjenjiva kamata i valutna klauzula koju su suugovaratelji predmetnog Ugovora o kreditu ugovorili predstavlja neodređenu i neodredivu činidbu iz kojeg razloga je ugovor ništetan. Nadalje, a s obzirom na činjenicu kako je ugovor ništetan, došlo je do stjecanja bez osnove, odnosno tužitelj navodi kako je tuženik kao stjecatelj bio nepošten pa se u konkretnoj pravnoj stvari ima primijeniti čl. 1115. Zakona o obveznim odnosima.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka u bitnom navodi kako osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva te ističe prigovor promašene aktivne legitimacije, kao i prigovor zastare, odnosno kako tužitelj nema pravni interes za podnošenje tužbe jer je u konkretnoj pravnoj stvari nastupila zastara. Nadalje, tuženik ističe kako u skladu sa čl. 324. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ništetnost neke odredbe ugovora ne povlači ništetnost ugovora, ako on može opstati bez ništetne odredbe i ako ona nije bila ni uvjet ugovora ni odlučujuća pobuda zbog koje je ugovor sklopljen, a ugovaranje odredbe o valutnoj klauzuli ne čini pravni posao ništetnim, odnosno predmetni ugovor može opstati jer ovaj element ugovora nije bitan za samo postojanje ugovora, odnosno bitni sastojak ugovora. Dalje tuženik ističe kako je ugovoreno kako se promjenjiva kamatna stopa mijenja sukladno Općim uvjetima poslovanja pa se moraju uzeti u obzir svi elementi koji su utjecali i utječu na cijenu kredita te na način promjene kamatne stope, odnosno kako su, a suprotno navodima tužitelja, ugovoreni parametri određeni i odredivi. Naime, isti su javno dostupni i nisu proizvoljni kriteriji bilo koje od banaka pa tako niti tuženika, već ovise o uvjetima tržišta, troškovima izvora sredstava na domaćem i međunarodnom tržištu novca, o regulatornim troškovima Hrvatske narodne banke, o kreditnom riziku zemlje (CDS) te marži koja uključuje operativne troškove banke i kreditni rizik klijenta. Nadalje,

nesporno je kako su na visinu kamate utjecali realni parametri poput CDS-a, LIBOR-a i regulatorni trošak, odnosno kako se radi o cijeni kredita koja samim time određuje i visinu kamatne stope. Tuženik dalje navodi kako nije niti imao zakonske obveze u pogledu izmjena i usklađivanja odredaba o promjenjivoj kamatnoj stopi u ugovorima o kreditu u smislu obveze definiranja parametara promjenjivosti, međutim, svoje obveze propisane svim važećim propisima je ispunio, kako u pogledu promjena visine kamatne stope, tako i u pogledu obavješćavanja svih korisnika kredita, uključujući i ovdje tužitelja. Tuženik se dalje poziva na čl. 173. Zakona o bankama, odnosno navodi kako je mogao mijenjati kamatnu stopu i ugovarati promjenjivu kamatnu stopu, ali je bio dužan postupati u skladu sa odredbama važećih propisa te kako se kamatna stopa mijenja i mijenjala se isključivo u zakonskim okvirima i sukladno tržišnim kriterijima i elementima čije su oscilacije izvan nadzora tuženika. Nadalje, ugovaranje valutne klauzule nije nepošteno niti nezakonito, a Zakon o obveznim odnosima uređuje posljedice u slučaju da kod ugovora s valutnom klauzulom tečaj nije određen, a parametri za srednji tečaj valute CHF tuženika su određeni i određivi. Dalje navodi kako je ugovaranje valutne klauzule dopušteno u skladu sa odredbama Zakona o obveznim odnosima te kako u predmetnom ugovoru o kreditu nije određeno kako je anuitet izražen u kunama niti kako se kredit otplaćuje u kunama. Naime, u ugovoru je jasno određeno kako se kredit otplaćuje u 60 jednakih mjesečnih anuiteta plativim u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju CHF tečajne liste Banke važeće na dan plaćanja prema otplatnoj tablici koja je sastavni dio ugovora o kreditu, a u otplatnoj tablici, koja je izrađena sukladno Odluci Hrvatske narodne banke, sadržani su anuiteti izraženi isključivo u CHF, a ugovor o kreditu i otplatna tablica ni u jednom svom dijelu ne navode iznos anuiteta u kunama kao obvezu prednika tužitelja. Također tuženik navodi kako se čl. 1. Ugovora o kreditu tuženik obvezao korisniku kredita staviti na raspolaganje iznos u kunama koji odgovara protuvrijednosti od 17.898,49 CHF te kako je čl. 11.9. Ugovora određeno kako potpisom ugovora korisnik kredita, odnosno prednik tužitelja, solidarni dužnik i protivnik osiguranja izjavljuju da su upoznati s mogućim promjenama iznosa anuiteta u kunama nastalog uslijed promjene tečaja CHF te potvrđuju da ih je Banka, odnosno tuženik, informirala o posljedicama i svim eventualnim rizicima promjene tečaja CHF, a navedene odredbe su nedvojbeno jasne te unesene u ugovor o kreditu na uočljivim mjestima i bez dodatnih uvjeta predviđenih posebnim odredbama napisanim manjim slovima ugovora o kreditu. Nadalje, odredbe o valuti CHF jasno su koncipirane ugovorom o kreditu te je jasno i nesumnjivo izražena volja ugovornih strana, a prije sklapanja ugovora o kreditu prednik tužitelja je od strane zaposlenika tuženika mogao zatražiti sve dodatne informacije i pojašnjenja vezana za valutnu klauzulu i njen učinak na odnos ugovornih strana, a osim od strane zaposlenika tuženika prije samog zaključenja ugovora o kreditu, prednik tužitelja je s mogućim oscilacijama tečaja valute CHF bio upoznat i kroz priopćenja Hrvatske narodne banke. Naime, predniku tužitelja prije svega nije moglo ostati nepoznato kako Hrvatska narodna banka štiti tečaj domaće valute u odnosu na valutu EUR kako bi stabilizirala tečaj kada dođe do njegovih oscilacija, ali na taj način ne štiti tečaj kune u odnosu na valutu CHF. Tuženik ističe kako takva općepoznata činjenica nije mogla ostati nepoznata predniku tužitelja te kako je Hrvatska narodna banka upozoravala javnost na moguće oscilacije u tečaju HRK prema tečaju CHF još 2006. pa je prednik tužitelja imao saznanja o postojanju mogućnosti jačanja tečaja CHF u odnosu na HRK. Tuženik ističe kako je volja ugovornih strana bila sklopiti ugovor o kreditu s valutnom klauzulom, dakle ugovorne strane, ovdje prednik tužitelja i tuženik pristali su i na promjene anuiteta uslijed promjene tečaja CHF, a ugovaranje valutne klauzule bilo je dopušteno i

zakonito. Dalje navodi kako u vrijeme sklapanja osporavanih ugovornih odredaba nije postojao niti jedan zakonski i podzakonski propis koji bi od tuženika zahtijevao određeni način postupanja pri sklapanju ugovora s valutnom klauzulom, odnosno nisu postojali pravni okviri u kojima bi tuženik morao djelovati na području informiranja potrošača prije i u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu. Nadalje, prednik tužitelja je imao mogućnost ugovoriti kredit uz drugu valutnu klauzulu ili bez nje te je dobio nižu kamatnu stopu, nego da je ugovorio neku drugu valutu. Zaključno, tuženik ističe kako je valutna klauzula izričito dopuštena zakonom te je tuženik prednika tužitelja informirao o svim okolnostima vezanima uz kretanje tečaja CHF o kojima je imao saznanja.

3. Rješenjem ovog suda poslovni broj P-282/2024-9 od 12. prosinca 2024. određen je prekid postupka u ovoj pravnoj stvari do donošenja odluke u predmetu Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Gop-4/2024, a rješenjem ovog suda poslovni broj P-134/2025-11 od 7. travnja 2025. nastavljen je postupak u ovoj pravnoj stvari.

4. Podneskom od 17. srpnja 2026. tužitelj je uredio tužbeni zahtjev, odnosno tužitelj umjesto iznosa od 300,00 EUR sada potražuje ukupan iznos od 5.237,17 EUR, a nakon što je izveden dokaz financijsko knjigovodstvenim vještačenjem i s obzirom na postavljene manifestacijski zahtjev.

5. U dokaznom dijelu postupka sud je izveo dokaz saslušanjem svjedoka Alena Šimića (str. 427 spisa) i Ivice Kordića (str. 429-431 spisa), izvršio uvid u pravna shvaćanja (str. 19-20 spisa), Ugovor o kreditu sklopljen između tuženika i Pavice Valter od 10. lipnja 1998. (str. 21-31 spisa), Ugovor o cesiji sklopljen između Valter Pavice i tužitelja od 19. kolovoza 2024. (str. 32-36 spisa), knjigovodstvenu karticu (str. 37, 343-362 i 443-458 spisa), poziv tužitelja na ime tuženika (str. 38-42 spisa), djelomični povijesni izvadak iz sudskog registra za tuženika (str. 43-67 spisa), zapisnik od 15. veljače 2024. Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-67/2023-22 (str. 69-72 spisa), zapisnik od 25. travnja 2024. Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-404/2023-19 (str. 73-76 spisa), zapisnik od 23. svibnja 2024. Trgovačkog suda u Osijeku, Stalna služba u Slavonskom Brodu poslovni broj P-405/2023-16 (str. 77-79 spisa), zapisnik od 28. svibnja 2024. Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-387/2023 (str. 80-83 spisa), zapisnik od 28. svibnja 2024. Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-589/2023 (str. 84-87 spisa), zapisnik Trgovačkog suda u Rijeci od 16. svibnja 2024. poslovni broj P-593/2023-12 (str. 88-89 spisa), zapisnik od 21. ožujka 2024. Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2678/2023 (str. 90-92 spisa), zapisnik od 12. travnja 2024. Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2863/2023 (str. 93-95 spisa), zapisnik od 24. travnja 2024. Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2883/2023 (str. 96-98 spisa), zapisnik od 22. svibnja 2024. Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2883/2023 (str. 99-100 spisa), zapisnik od 21. ožujka 2024. Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2923/2023 (str. 101-103 spisa), presudu Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-126/2023-51 od 21. prosinca 2023. (str. 104-107 spisa), presudu Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-9840/21-25 od 2. lipnja 2023. (str. 108-114 spisa), presudu Općinskog suda u Novom Zagrebu poslovni broj P-682/2019-24 od 1. prosinca 2021. (str. 115-123 spisa), presudu Općinskog suda u Zadru poslovni broj P-329/2020-31 od 6. prosinca 2022. (str. 124-140 spisa), presudu i rješenje Županijskog suda u Vukovaru poslovni broj GŽ-

604/2021-3 od 2. kolovoza 2022. (str. 141-148 spisa), presudu Županijskog suda u Varaždinu, Stalna služba u Koprivnici poslovni broj GŽ-115/2020-2 od 17. rujna 2020. (str. 149-156 spisa), presudu Županijskog suda u Vukovaru poslovni broj GŽ-415/2019-3 od 2. ožujka 2021. (str. 157-162 spisa), rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev 3740/2018-7 od 4. ožujka 2020. (str. 163-171 spisa), presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev 203/2021-2 od 3. svibnja 2023. (str. 172-181 spisa), rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revd 3960/2023-2 od 28. studenog 2023. (str. 182-183 spisa), rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revd 4116/2021-2 od 8. ožujka 2023. (str. 184-186 spisa), presudu i rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj II Rev 111/1996-2 od 27. kolovoza 1997. (str. 187-190 spisa), presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-252/2023-2 od 9. kolovoza 2023. (str. 191-195 spisa), presudu i rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-312/2022-4 od 14. studenog 2022. (str. 196-202 spisa), rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-3152/2022-2 od 26. travnja 2023. (str. 203-212 spisa), Novine o građanskom zakonodavstvu – 2022 (str. 213-233 spisa), Opće uvjete poslovanja s građanima tuženika (str. 252-260 spisa), pojašnjenje Hrvatske narodne banke od 25. kolovoza 2006. (str. 261 spisa), Ugovor o kreditu br. 9012284452 sklopljen između tuženika i Pavice Valter od 15. veljače 2007. (str. 274-286 spisa), zapisnik Trgovačkog suda u Osijeku, Stalna služba u Slavonskom Brodu od 17. travnja 2025. poslovni broj P-399/2025-16 (str. 331-335 spisa), Plan otplate (str. 339-341 spisa), popis podružnica tuženika (str. 363-365 spisa), pregled uplata (str. 378-380 i 504-521 spisa), pregled uplata po kreditu na dan 4. srpnja 2025. (str. 382-384, 386-388 i 488 spisa), presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-820/2023-2 od 23. travnja 2024. (str. 413-421 spisa), izvješće o porijeklu uplata od 19. rujna 2016. (str. 489 spisa), Sporazum o uređenju međusobnih odnosa sklopljen između Pavice Valter i Drage Ličine od 26. kolovoza 2024. (str. 497-500 spisa) i Ugovor o kupoprodaji nekretnine sklopljen između Pavice Valter i Drage Ličine od 26. kolovoza 2024. (str. 501-503 spisa) te izveo dokaz financijsko knjigovodstvenim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Mirni Tot Nužda na okolnost koji iznos je uplatila korisnica kredita i koliko iznosi 1/10 tog iznosa (nalaz i mišljenje vještaka, str. 465-484 spisa).

6. Tužbeni zahtjev je osnovan.

7. Nisu sporne činjenice kako je Pavica Valter sa tuženikom sklopila Ugovor o kreditu br. 9012284452 od 15. veljače 2007. (str. 274-286 spisa).

8. Nesporno je i kako je tužitelj sa Pavicom Valter sklopio Ugovor o cesiji od 19. kolovoza 2024. (str. 32-36 spisa), kao i kako je tužitelj obavijestio tuženika o istom (str. 38-42 spisa).

9. Nesporno je i kako su Pavica Valter i tuženik sklopili i Ugovor o kreditu od 10. lipnja 1998. (str. 21-31 spisa), međutim ne radi se o ovdje spornom ugovoru.

10. Sporna je osnova i visina tužbenog zahtjeva, odnosno sporno je je li Ugovor o kreditu od 15. veljače 2007. sklopljen između Pavice Valter i tuženika ništetan.

11. Naime, tužitelj je tijekom postupka isticao kako je predmetni Ugovor ništetan iz razloga što iz istog nije razvidno kako se određuje srednji tečaj, kao niti način određenja promjenjive kamatne stope, odnosno iz navedenog ugovora nije razvidan promjenjivi parametar, struktura kamatne stope, način usklađivanja s ugovorenim promjenjivim parametrom, trenutak kada se vrši usklađivanje, vrijednost promjenjivog parametra koja se uzima prilikom usklađivanja te referentna razdoblja na koja će se usklađivanje odnositi.

12. Nadalje, sporna je i aktivna legitimacija, kao i je li osnovan prigovor zastare.

13. Vezano za istaknuti prigovor promašene aktivne legitimacije, sud je utvrdio kako je navedeni prigovor neosnovan.

14. Čl. 80. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23; u daljnjem tekstu ZOO) propisano je kako vjerovnik može ugovorom sklopljenim sa trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi, ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugog, dok je čl. 84. st. 1. ZOO-a propisano kako primatelj ima prema dužniku ista prava koja je ustupitelj imao prema dužniku do ustupanja.

15. Nadalje, čl. 327. st. ZOO-a propisano je kako na ništetnost sud pazi po službenoj dužnosti i na nju se može pozivati svaka zainteresirana osoba, dok je čl. 328. istog Zakona propisano kako pravo na isticanje ništetnosti ne gasi se.

16. U konkretnom slučaju, odnosno sklapanjem Ugovora o cesiji, na tužitelja su prešla ista prava koja je korisnik kredita imao prema tuženiku pa je tuženikov prigovor nedostatka aktivne legitimacije neosnovan, a i na ništetnost može se pozivati svaka zainteresirana osoba.

17. Naime, ovdje se ne radi o tražbini čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugog.

18. Nadalje, u odnosu na istaknuti prigovor zastare sud je utvrdio kako je isti također neosnovan i to iz razloga što se pravo na isticanje ništetnosti ne gasi, a zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz čl. 323. st. 1. ZOO-a kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora.

19. U daljnjem tijeku postupka sud je izvodio dokaze u odnosu na sporne činjenice.

20. Na ročištu održanom 8. siječnja 2026. svjedok Alen Šimić u svom iskazu (str. 427 spisa) u bitnom je naveo kako je u vrijeme sklapanja ovdje spornog ugovora bio pomoćnik direktora podružnice tuženika u Osijeku, a bio je zadužen za poslovanje

sa pravnim osobama te ističe kako nema saznanja vezano za ugovore o kreditu koji su sklapani sa fizičkim osobama.

21. Svjedok Ivica Kordić na ročištu održanom 18. veljače 2026. u svom iskazu (str. 429-431 spisa) u bitnom je naveo kako je u vrijeme sklapanja ovdje spornog ugovora o kreditu 15. veljače 2007. bio zaposlen kod tuženika i to na radnom mjestu pomoćnik direktora Podružnice Osijek te ističe kako je bio upoznat sa uvjetima i načinom sklapanja ugovora o kreditu, a koje su sklapale fizičke osobe te kako su ugovori bili tipski, sastavljeni na nivou banke. Dalje navodi kako su klijenti bili od strane djelatnika banke upoznati sa sadržajem i uvjetima kredita te su na temelju predmetnih podataka sklapali ugovore, a vezano za ovdje sporan ugovor navodi kako nije sudjelovao u sklapanju istog te ističe kako je isti sklopljen u podružnici Valpovo, odnosno u drugoj organizacijskoj jedinici, a koje su bile samostalne. U odnosu na odredbu iz čl. 1. Ugovora, navodi kako su ugovori bili tipski i na temelju njih i njihovih uvjeta oni su ponuđeni klijentu koji ih je potpisao, a isto navodi i u odnosu na odredbu iz čl. 4.1. Ugovora, odnosno promjenjivoj kamati te u odnosu na odredbu iz čl. 7.2. Ugovora. Također navodi kako je svaka banka imala svoj srednji tečaj koji se primjenjuje na sve kredite, a u odnosu na pitanje kako se određivao srednji tečaj banke za tečaj eura ili franka u banci, svjedok je naveo kako se odluke o istom donose u stručnim službama banke zaduženim za operativno poslovanje. Nadalje, a vezano za tečaj, odnosno je li isti bio istovjetan nekom drugom tečaju, svjedok je naveo kako pretpostavlja kako se radi o zanemarivoj razlici. Također je naveo kako je zadužnica bila jedna od uobičajenih procedura, odnosno instrumenata osiguranja, vezano za sklapanje ugovora te kako u vrijeme sklapanja ugovora nije bilo ugovora koji nisu bili sa promjenjivom kamatnom stopom, a glavni motiv, odnosno pobuda za sklapanje ugovora od strane banke nije bio način na koji banka određuje tečaj.

22. Tijekom postupka sud je izvršio uvid u ovdje sporan Ugovor (str. 274-286 spisa) te utvrdio kako je čl. 1. propisano kako se banka obvezuje korisniku kredita staviti na raspolaganje iznos u kunama koji odgovara protuvrijednosti od 40.000,00 CHF po srednjem tečaju za CHF tečajne liste Banke važeće na dan korištenja.

23. Nadalje, čl. 4.1. ovdje spornog Ugovora propisano je kako na kredit u otplati korisnik kredita obvezuje se platiti Banci kamatu po godišnjoj kamatnoj stopi koja je promjenjiva sukladno odluci Banke o kreditiranju građana, a koja na dan sklapanja predmetnog Ugovora iznosi 4,60% godišnje.

24. Čl. 7.2. ovdje spornog Ugovora propisano je kako kredit u iznosu od 40.000,00 CHF i kamata iz toč. 4. predmetnog Ugovora otplaćuju se u 240 jednakih mjesečnih anuiteta, plativo u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za CHF tečajne liste Banke važeće na dan plaćanja prema otplatnoj tablici koja je sastavni dio ovog Ugovora; u slučaju promjene kamatne stope iz toč. 4. predmetnog Ugovora, Korisnik kredita pristaje da Banka povisi ili snizi iznos anuiteta te se obvezuje plaćati tako izmijenjene anuitete; o izmijenjenom iznosu anuiteta banka će pisano obavijestiti Korisnika kredita; stranke su suglasne da je obavijest Banke dokaz o izmijenjenom iznosu anuiteta te se danom kad mu je obavijest dostavljena smatra dan kad je Banka putem pošte uputila Korisniku kredita obavijest o tome na adresu iz ovog Ugovora ili na adresu koju je Korisnik kredita pisano dostavio Banci; ova obavijest je sastavni dio ovog Ugovora.

25. Iz Općih uvjeta poslovanja s građanima (str. 252-260 spisa) razvidno je kako visina kamatne stope, način obračuna i plaćanja kamate određeni su odlukom banke o uvjetima kreditiranja građana i ostalim važećim aktima banke kojima se regulira kreditiranje građana, odnosno kako se kamatne stope mijenjaju odlukom banke i to po kreditima po kojima je ugovorena promjenjiva kamatna stopa.

26. Čl. 322. st. 1. ZOO-a propisano je kako ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan je, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako Zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo, dok je čl. 323. st. 1. istog Zakona propisano kako u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takva ugovora, ako to nije moguće, ili ako se narav onoga što je ispunjeno protiv vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako Zakon što drugo ne određuje.

27. Čl. 269. st. 1. ZOO-a propisano je kako objekt ugovorne obveze je činidba koja se može sastojati u davanju, činjenju, propuštanju ili trpljenju, dok je st. 2. istog članka propisano kako činidba mora biti moguća, dopuštena i određena, odnosno određiva.

28. Nadalje, čl. 270. st. 1. ZOO-a propisano je kad je činidba nemoguća, nedopuštena, neodređena ili neodrediva ugovor je ništetan, dok je čl. 272. st. 1. istog Zakona propisano kako je činidba određiva ako ugovor sadrži podatke s pomoću kojih se može odrediti ili su strane ostavile trećoj osobi da ju odredi.

29. Tijekom postupka tužitelj je, a kao što je već i navedeno, isticao kako prilikom sklapanja ugovora o kreditu nije bilo razvidno kako se određuje srednji tečaj tuženika niti je bio određen način na koji se određuje promjenjiva kamatna stopa pa je iz navedenih razloga činidba neodređena i neodrediva, odnosno ugovor je ništetan.

30. Čl. 247. ZOO-a propisano je kako je ugovor sklopljen kad su se ugovorne strane suglasile o bitnim sastojcima ugovora.

31. Čl. 1022. st. 2. ZOO-a propisano je kako ugovorom o kreditu utvrđuju se iznos te uvjeti davanja, korištenja i vraćanja kredita.

32. Nakon što je sud proveo dokazni postupak utvrdio je kako je ovdje sporan ugovor o kreditu ništetan, odnosno kako je ništetan čl. 4.1. i čl. 7.2. Ugovora o kreditu.

33. Naime, iz predmetnog ugovora nije razvidno na koji se način određuje srednji tečaj tuženika, a nije razvidno niti na koji se način određuje promjenjivost kamatne stope.

34. Također, svjedok Ivica Kordić u svom iskazu naveo je kako je svaka banka imala svoj srednji tečaj koji se primjenjuje na sve kredite, a srednji tečaj banke za tečaj franka se određivao na način da su se odluke o istom donosile u stručnim službama banke zaduženim za operativno poslovanje.

35. Iz naprijed navedenog proizlazi kako činidba nije određena, a također ni određiva te kako se ugovorne strane u ovoj pravnoj stvari nisu suglasile o bitnim sastojcima Ugovora, odnosno čl. 4.1. i čl. 7.2. Ugovora su ništetni i to iz razloga što su protivni prisilnim propisima.

36. Sud je također utvrdio kako se u konkretnom slučaju radilo o tipskim ugovorima, što također proizlazi iz iskaza svjedoka Ivica Kordića.

37. Tijekom postupka tuženik se pozivao na čl. 324. ZOO-a, a kojim je propisano kako ništetnost neke odredbe ne povlači ništetnost ugovora ako on može opstati bez ništetne odredbe i ako ona nije bila ni uvjet ugovora ni odlučujuća pobuda zbog koje je ugovor sklopljen.

38. Sud je mišljenja kako ovdje sporan Ugovor ne može opstati bez ništetnih odredbi, a s obzirom na činjenicu kako se istima određuju iznos glavnice, način vraćanja kredita i kamatna stopa, odnosno iznos te uvjeti davanja, korištenja i vraćanja kredita, u skladu sa čl. 1022. st. 2. ZOO-a.

39. Nakon što je utvrdio kako je Ugovor ništetan, sud je izveo dokaz financijsko knjigovodstvenim vještačenjem na okolnost koji iznos je uplatila korisnica kredita i koliko iznosi 1/10 tog iznosa.

40. U svom nalazu i mišljenju (str. 465-484 spisa) vještak je naveo kako je ukupno uplaćeno na partiju kredita po osnovi glavnice, redovne kamate, zateznih kamata i premije osiguranja u razdoblju od 28. veljače 2007. do zaključno 4. lipnja 2013. iznos od 15.396,88 EUR, odnosno kako 1/10 od ukupno uplaćenog iznosa je 1.539,69 EUR. Nadalje, s obzirom da su zatezne kamate i troškovi nastali zbog nepravodobnog izvršenja obveza po kreditu, odnosno ne predstavljaju redovnu obvezu korisnika kredita, posebno je prikazana samo uplata korisnika po osnovi redovnih obveza po kreditu, odnosno ukupno uplaćeno na partiju kredita po osnovi glavnice, redovne kamate i premije osiguranja kredita u razdoblju od 28. veljače 2007. do zaključno 4. lipnja 2013., 15.395,39 EUR, odnosno kako 1/10 od ukupno uplaćenog iznosa je 1.539,54 EUR. Vještak je dalje naveo kako je kredit u cijelosti dospio 19. prosinca 2013. te je ukupno dospjelo potraživanje prebačeno na novu partiju spornih potraživanja na kojoj su evidentirane uplate i to 19. rujna 2016. u iznosu od 47,50 kn, koju je obavio Branko Valter i 15. srpnja 2024. u iznosu od 36.927,31 EUR, koju je obavio Drago Ličina.

41. Podneskom od 17. srpnja 2026. tužitelj je dostavio Sporazum o uređenju međusobnih odnosa sklopljen između Pavice Valter i Drage Ličine od 26. kolovoza 2024. (str. 497-500 spisa) i Ugovor o kupoprodaji nekretnine sklopljen između Pavice Valter i Drage Ličine od 26. kolovoza 2024. (str. 501-503 spisa) te naveo kako je Ugovor o cesiji sklopljen prije nego što je sklopljen navedeni Sporazum te kako je Drago Ličina uplatio iznos od 36.927,31 EUR u ime i za račun Pavice Valter, koja je jednu desetinu restitucije radi ništetnosti prenijela na tužitelja.

42. Također, tužitelj je tijekom postupka uredio tužbeni zahtjev na način da od tuženika potražuje ukupan iznos od 5.237,17 EUR (str. 375-377 i 494-496 spisa).

43. Sud je izvršio uvid u Sporazum o uređenju međusobnih odnosa sklopljen između Pavice Valter i Drage Ličina od 26. kolovoza 2024. (str. 497-500 spisa) te utvrdio kako je Drago Ličina 15. srpnja 2024. u ime Pavice Valter u cijelosti podmirio potraživanje tuženika po predmetnom Ugovoru o kreditu uplatom iznosa od 36.927,31 EUR. Nadalje, podmirenjem tražbine prema tuženiku Drago Ličina postao je vjerovnik prema Pavici Valter u iznosu od 36.927,31 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 16. srpnja 2024. do isplate.

44. Sud je nalaz i mišljenje vještaka prihvatio, s obzirom na činjenicu kako je isti jasan, nedvosmislen i sastavljen u skladu s pravilima struke.

45. Također, sud je prihvatio iskaz svjedoka Ivica Kordića jer je isti iskazivao jasno, logično i nedvosmisleno, kao i materijalnu dokumentaciju u spisu.

46. Iskaz svjedoka Alena Šimića sud nije uzeo u obzir prilikom donošenja odluke jer isti nije imao potrebna saznanja vezana za konkretnu pravnu stvar.

47. Izvršenim uvidom u pregled uplata po kreditu na dan 4. srpnja 2025. (str. 382-384, 386-388 i 488 spisa) utvrđeno je kako je po predmetnom kreditu uplaćen ukupan iznos od 52.371,69 EUR, a 1/10 od tog iznosa čini iznos od 5.237,17 EUR.

48. Čl. 1111. ZOO-a propisano je kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi, dok je st. 3. istog članka propisano kako obveza vraćanja, odnosno nadoknade vrijednosti nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala.

49. Kao što je i navedeno, sud je utvrdio kako je ugovor o kreditu ništetan i tuženika obvezao na isplatu ukupnog iznosa od 5.237,17 EUR, iz razloga što u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takva ugovora, u skladu sa čl. 323. st. 1. i čl. 1111. st. 1. i 3. ZOO-a.

50. Vezano za tijek zateznih kamata, sud je utvrdio kako iste teku od svake pojedine uplate i to iz razloga što je sud utvrdio kako je tuženik nepošten te ga je obvezao na isplatu od dana stjecanja.

51. Naime, čl. 1115. ZOO-a propisano je kako kad se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva.

52. Sud je odbio dokazni prijedlog tužitelja za izvođenjem dokaza saslušanjem svjedoka Bože Prke, Franje Filipovića, Zvonka Agićića, Ivana Gerovca, Ivana Krole, Zlatka Ivoševića, Dinka Lucića, Maria Henjaka i Hrvoja Galića, kao i dokazni prijedlog tužitelja da se naloži tuženiku da dostavi preslike svih ugovora o kreditu uz valutnu klauzulu sklopljenih sa fizičkim osobama kao korisnicima kredita u razdoblju od 2007. sklopljenih u Podružnici Valpovo te za izvođenjem dokaza uviđajem, iz razloga što je tijekom postupka činjenično stanje dovoljno i jasno utvrđeno kako bi sud mogao donijeti odluku, a sve u skladu sa čl. 10. st. 1. i čl. 220. ZPP-a.

53. Odluku o naknadi parničnih troškova sud je donio primjenom čl. 151., čl. 154. st. 1., čl. 155. i čl. 164. st. 1. i st. 4. ZPP-a, a visina istih odmjerena je prema odredbama Uredbe o tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine", broj 50/26).

54. Sud je tužitelju priznao trošak parničnog postupka u ukupnom iznosu od 629,01 EUR, a koji se odnosi na trošak sudske pristojbe za tužbu u iznosu od 6,64 EUR (Tar. br. 1. t. 1.), trošak sudske pristojbe za presudu u iznosu od 172,37 EUR (Tar. br. 2. t. 1.) i trošak na ime izvođenja dokaza vještačenjem u iznosu od 450,00 EUR.

55. Cijeneći koji su troškovi bili potrebni za vođenje ovog spora i u kojoj visini, sud je zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška u preostalom iznosu od 333,73 EUR odbio kao neosnovan, iz razloga što je tužitelj tražio trošak sudske pristojbe za tužbu u iznosu od 172,37 EUR, a sud mu je priznao trošak u iznosu od 6,64 EUR, koji trošak je tužitelj i imao.

56. Tužitelj je također tražio troškove koji se odnose na pristup ročištu, odnosno troškove koji se odnose na autobusne karte na relaciji Zagreb- Osijek-Zagreb, međutim tužitelj nije dostavio dokaz o istom pa mu sud navedene troškove nije priznao.

57. Slijedom navedenog, riješeno je kao u izreci.

U Osijeku 7. listopada 2026.

Sutkinja
Marina Ljubičić Knežević

UPUTA O PRAVU NA ŽALBU:

Protiv ove presude stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana putem ovog suda.

Broj zapisa: **9-3088e-49916**

Kontrolni broj: **0ac59-538ed-62eea**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.